

(Dinesen) havde 2 forskjellige Betragtninger af Bestemmelsen med Hensyn til Gjenindkaldelsen. Det førstnævnte ærede Medlem yttrede, at den ene Aargang kun vilde komme een Gang i Leir og den anden Aargang 2 Gange. (Afbrydelse af N. P. Jensen). Ja, den ene Aargang vilde kun komme een Gang ind til større Øvelser og den anden Aargang 2 Gange. Det ærede Medlem for Frederiksberg (Dinesen) derimod klagede over Lovforslaget, „fordi det havde for mange Gjenindkaldelser“ (Dinesen: Nei, jeg klagede ikke derover), ja i alt Fald omtalte det, at det havde for mange Indkaldelser; men det vil saa jeg klage over. Det kommer jeg til senere. Den One er misfornøjet med for saa Indkaldelser, den anden med for mange. Jeg har ogsaa en Misfornøjetelse der at fremsætte, og det er den, at man hellere, hvis det er muligt for Uddannelsens Skyld, lader dem blive inde noget længere den første Gang og slipper for de hyppige Gjenindkaldelser end omvendt. (Dinesen: Det var blot det, jeg sagde). Ja det kunne vi se efter. Men ogsaa jeg er enig med det ærede Medlem for Randers i, at der kommer en Ulig-
 hed tilstede efter § 15, idet nemlig den ene Aargang kommer ind til Kantonnement i 30 Dage og i Leir 2 Gange, medens den anden Aargang ikke kommer i Kantonnement, men i Leir 2 Gange; saavidt jeg skjønner forholder det sig saaledes, og det er en Ulighed, som utvivlsomt ikke bør finde Sted. Har jeg misforstaaet § 15, beder jeg mig det opløst. Derjom man derimod kunde læse Bestemmelsen om, at den anden Aargang skulde indkaldes til Øvelse i Kantonnement, bort, saa vilde man faae Ministerens Forslag mere simpelt, saa vilde man faae det saaledes: 6 Maaneders Uddannelse efter Ministerens Forslag som nu, derefter een Gang Indkaldelse til Leir med den hidtilværende Linie som anden eller tredje Aargang og en Indkaldelse til Leir som den nuværende Reserve som 6te eller 7de Aargang, saa vil det blive 2 Gange 30 altsaa 60 Dages større Øvelse, hvorimod vi efter den nugældende Lov have 120 fordelte paa 3 større Øvelser. Saa bliver der mere Lighed og Simpelt, og saa vil Ministerens Forhold til og Forskjellen fra vort tidligere Forslag være tydeligt at se. Vi have ønsket en større Indkaldelse efter Rekruttiden af 3die Aargang, Ministerens Forslag lyder paa saadan Indkaldelse, og dernæst een som sjette eller syvende Aargang, Forholdet bliver altsaa efter vort Forslag som 30 til 60. Hvad Forstærkningen angaar, skjønner jeg ikke rettere, end at 6 Dage ere overensstemmende med, hvad vi foresloge for Landeværnet, og jeg har heller ikke tænkt mig, at vi under en ny Ordning af Forstærkningen eller Landeværnet kunde undgaa at indkalde Folkene nogle Dage, for at de kunde se hinanden, se deres Befalingsmænd og blive noget indpøvede, uden det, vil jeg gjerne indrømme, maatte vi hellere sætte dem over til Landstormen og lade dem staa der med deres røde og

hvide Baand om Hæret, indtil Krigen kom. Dette med Hensyn til Gjenindkaldelsen, hvor jeg vil indrømme, at der er en Tilnærmelse, og jeg er ikke bange for Tilnærmelser. Der er Nok af det, jeg ikke synes om i Forslaget, saa jeg er ikke bange for Tilnærmelser og bliver ikke vanten, naar de vises os.

Jeg har endnu et Punkt tilbage, det er det finansielle Spørgsmaal. Den ærede Minister siger, at hans Forslag vil koste lidt over 9 Millioner; jeg er enig med det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) i, at det trænger til et specielt Bevis. Jeg er tilbøielig til at tro, at selv om Ministeren bruger Faktoren: „Gamle Lønninger“, vil han ikke kunne vise os, at det kun bliver lidt over 9 Mill. Naar vi faae det specielle Bevis, faae vi det vel dels efter de gamle Lønninger, dels efter de foreslaaede. Det var ønskeligt, om Beregningerne havde foreligget allerede nu i Lovforslaget; vi have tidligere havt saadanne, men denne Gang var der maaste ikke Tid. Jeg skulde mene, at Lønningsforslaget vilde kræve en Forhøielse til Hæren alene af ca. 4—500,000 Kr.; det kan være, at jeg tager feil; men jeg skulde mene, uden at jeg har noget specielt Bevis derfor, at Ministerens Forslag, beregnet i Forening med den foreslaaede Lønningslov, vilde gaa op til paa det Nærmeste 10 Mill. Kr. Jeg tror nu ikke, at Ministeren faar et saadant Forslag igjennem dette Folkething; om en ny Valgdag kan give ham et Folkething, der kan føre dette Forslag, der kræver saa store finansielle Ofre, igjennem, dertil har jeg ingen Mening. Jeg skal med Ærbødighed høre mig for Folket, hvis det forandrer Anskuelsen dels om sin finansielle Evne, dels om den Maade, hvorpaa det mener, at de fra Borgerne kommende Indtægter skulle fordeles mellem de forskjellige Formaal. Men hvor høit jeg end sætter Forsvaret, vil jeg dog sige, at der hører andre Ting til, for at vi baade kunne værgе vort Liv som selvstændigt Folk og bevare et hyggeligt Hjem, og de Formaal, baade aandelige og materielle, maa virkelig tages i Betragtning paa en forstandig Maade ved Siden af Forsvaret. Jeg vil her tilføie, at naar vi kunne komme til at tro paa, og Befolkningen selv vil vise os, at der er Kraft hos Folket til de fornødne personlige Øvelser, tror jeg ikke, at vi behøve en saadan Udgift for at faae et endog fortrinligt Forsvar for vort Land. Jeg har hørt sige af Spiremand, at med de samme Penge, vi hidtil have givet, kunne vi med en anden Organisation faae et fortrinligt Forsvar; jeg har ogsaa hørt Sagkyndige sige, at med en god Billie fra Krigsbestyrelsens Side kunde man med nogle Forandringer lave en fortrinlig Hær efter Folkethingets tidligere Forslag. Jeg sætter nu, at disse, Spiremændene, have Ret; Bevægende os omtrent indenfor den tidligere Ramme med passende Forandringer og med Krav paa, at et fædrelandsfindet Folk skal være med